

тѣ, скотоветѣ и звѣроветѣ и най подирь
человѣкзтз, сичко тѣй са поевило отз ни-
цю, вз шесть дни, по Божіето слово.

Отз тѣй ще свършимз и ный нашата
прикаска за Божіето твореніе. Азз нѣмамз
потрѣба да притѣрвамз тѣка нѣцю; Бо-
жіитѣ дѣла сж по грѣмливы отз сѣка про-
повѣдь, по вразѣмителны отз сѣка дѣма,
по убѣдителны отз сѣко краснорѣчіе. И
тѣй, гледайте, виждате колко е хѣбавз то-
зи мірз, какз чѣдно є той устроенз, какз
той великолѣпно е украсенз? Гледайте, є-
то са наченва деньтз, отз дѣ, като че изз
подз земата излѣзва слзницето, сжщо като
огненно кжло; єто то са повдига високо и
високо; плава по небето тихо; и єто по сич-
ката зема са распространѣва свѣтаината
и топлината; сѣкый са залава за рабо-
тата си; сичко ходи, сичко живѣе и дѣй-
ствова, сичко шѣми и са възлѣва. Но єто
наближава вечерз, слзницето са скрива нѣй-
дѣ, като че залѣзва подз земата, и по
земата са распространѣва мракз; и сич-
ко утихва, сичко са успокоѣва, нѣма ни-
то шѣшз, нито движеніе, сичко спи. А
пжкз на небето?—О, небето не спи, тамз
свѣтнжли, като огнєве, звѣздытѣ; тамз
са євава дрдго кжло, лѣната излѣзва
и свѣти мрачкаво, като че не за насз; О,
тамз като че има нѣкое тѣржество, отз